

תחנה שנייה במסע ומתן: ריאיון עם מיכל חלמיש ומירי גרינבוים, מנהלות "הקבוצה"

"לא יכולה לחשוף את הנתונים, כי אתקשה למצוא עבודה אם משהו יקרה ב'מיקרו פוקוס'", צוחקת מיכל.

מירי ומיכל: "הקבוצה" פועלת היום עם שבעה מתנדבים. אנחנו לא לבד אבל בהחלט משקיעות בזה זמן.

אז גלו לנו את הסוד. מה מביא שתי אימהות הייטקיסטיות, קרייריסטיות עסוקות, לעשות עוד משהו מהצד? ולא משהו רווחי אלא משהו שהוא לגמרי אלטרואיסטי. מין תחביב כזה של נתינה? בקיצור, למה אתן עושות את זה? מאיפה מגיע טוב ליבכן?

מירי: עבודה בהייטק יכולה להיות מעט אפורה, ואני משערת שזה דחף אותנו למשהו בעל משמעות. וכשמתחילים דבר כזה כבר קשה להפסיק, זה עובד ומניע אותך קדימה. לעזור לאנשים עושה טוב על הלב, באמת.

מה אתן אוהבות בתוך העשייה?

מירי: את החיבור בין מי שיש לו למי שאין לו בצורה הכי ישירה, בלי לפגוע באף אחד מהצדדים. וכיום בעידן הטכנולוגי שלנו זה כל כך פשוט, וכיף לנצל את יתרונות הטכנולוגיה כדי לעזור לאחרים. אני אוהבת את השילוב של טכנולוגיה עם עשיית טוב בעולם.

מיכל: שיש לי סיפורים מעניינים לספר לבנות בכל פעם שמקרה נסגר בהצלחה.

מתי היה הרגע הכי מרגש מבחינתכן?

מיכל ומירי: מרגש אותנו לקבל מיילים מתורמים אחרי שהם מקבלים את המכתב מהעובדת/הסוציאלי/ת שמטפלת במקרה. הם נרגשים יחד איתנו לראות שהכסף שלהם באמת עשה משהו חשוב למישהו. בנקודות כאלה אנחנו יודעות שהצלחנו לעשות משהו טוב.

מה קשה לכן בתוך העשייה של "הקבוצה"?
"העבודה שלנו. אחרת היינו עושות רק את זה," הן צוחקות.

מה החלום שלכן? איך אתן רואות את "הקבוצה" ואת עשייתן בתוכה בעוד שבע שנים?

מירי ומיכל: אנחנו חולמות להגיע לקהל יעד גדול של תורמים שונים ולהצליח ליצור שיתופי פעולה בין חברות שמעוניינות להשקיע בקהילה, ויחד איתנו לחשוף את העובדים שלהן לנזקקים שצריכים עזרה. בנוסף אנחנו חולמות על שיתופי פעולה עם קרנות פילנתרופיות שיתמכו בפרויקט כדי שנוכל להמשיך ולגדול ולעשות עוד ועוד טוב ולעזור ליותר נזקקים, ולאפשר ליותר אנשים לתרום ישירות לנזקק.

מירי ומיכל משאירות אותנו עם וואו אחד גדול. אמרנו לכם שאלו סיפורים ששייכים לעולם האגדות. האם הבנו עוד משהו על נתינה ומאיפה היא באה? מתרגשות מדי כרגע מכדי לענות...

ורדה בלונדר ונעמה ריבל

אחד נזקק, צעד קטן עבורנו אבל עצום עבורו. אחרי שפעלנו בצורה כזאת כשבע שנים החלטנו שהגיע השעה להקים אתר ארצי כזה. באותה שנה נפטר חֲמִיָּה של מירי, שמעון גרינבוים, שהיה פעיל בקבוצה שלנו, ומשפחתו החליטה לתרום כסף למען הקמת האתר. "החלטה שהייתה טבעית לאופיו של שמעון," מוסיפה מירי, "הוא היה איש של מעשים טובים".

אז מה זה בדיוק אתר "הקבוצה"?

מירי ומיכל: עובדים ועובדות סוציאליות ואנשי טיפול מעלים מקרים של מטופלים שזקוקים לעזרה גדולה וחד-פעמית שאינה מקבלת מענה במסגרת הרגילה. למשל: טיפולי שיניים, ריהוט, מכשירים חשמליים, מכשירים רפואיים ועוד. חברי "הקבוצה" דנים במקרה ומעלים אותו לגיוס המונים באתר. תורמים יכולים לקרוא על המקרים ולתרום נקודתית למקרה. כאשר כל הסכום נאסף אנחנו משלמים לספק והנזקק מקבל את המוצר או השירות. בסיום הרכישה אנחנו שולחים מייל נוסף לתורמים הכולל שני מסמכים: אישור על מעבר הכסף לספק ומכתב תודה מהעובדת הסוציאלית שמאשרת שהמטופל קיבל את העזרה שהייתה דרושה לו. כך ניתן לוודא שהכסף הגיע למי שבאמת היה זקוק לו.

אתר "הקבוצה" באוויר כבר עשרים חודש. אנחנו עובדות עם רשויות מזכרת בתיה, קריית עקרן, אור יהודה, ראש העין, ראשון לציון, חולון, יהוד וירושלים. הצלחנו לעזור ל-178 משפחות שונות. כל משפחה זה סיפור שלם. בין העזרות השונות אפשר למצוא יישור שיניים לנער בן ארבע-עשרה, יתום משני הוריו, מכשיר שמיעה לבת שש ממשפחה נזקקת בראש העין, הכשרה מקצועית לנפגעת אלימות, ועוד.

אנו מתרגשות בכל פעם מחדש מכל מקרה שנסגר בהצלחה. "הקבוצה" אמנם לא מוציאה אף אחד ממעגל העוני אבל עוזרת לנזקקים להתמודד במקומות בהם הייאוש גדול. זאת קבוצה של ערבות הדדית.

מהם מקורות ההשראה שלכן? ממי או ממה בעולם ספגתן השראה לעשייתכן?

מירי: שמעון חמי ז"ל, אביו של בן זוגי, איש שדיבר בגובה העיניים ועזר בצורה ישירה בלי לשאול שאלות. אם מישהו היה צריך משהו הוא היה קם ומסייע. זה מה ש"הקבוצה" מנסה לעשות. דמות נוספת שמהווה עבורי מודל והשראה הוא אבא שלי, אדם שנותן מעצמו בטבעיות, מבלי לעשות עניין. הרצון לתת ולהעניק זה משהו שספגתי ממנו.

מיכל: אימא שלי. היא לימדה אותי לתת צדקה כדרך חיים. אני מאמינה שזה חשוב לנותן כמו למקבל. אמנם קלישיאה אבל זה נכון.

כמה שעות בשבוע אתן מקדישות לעשייה של "הקבוצה"?

אנחנו ממשיכות במסע שלנו. עדיין מנסות להבין למה אנשים נותנים מעצמם. אחרי שעצרנו בתחנה הראשונה אצל הו"רים היוצאים של ההנהגות הבית-ספריות שנותנים בתוך הקהילה, אנו פוגשות את מיכל חלמיש ומירי גרינבוים, מנהלות "הקבוצה", שכשמה כן היא: קבוצה של אנשים שבכוחות משותפים מסייעים באיתור מקרים בהם נדרשת עזרה, ובגיוס האמצעים שיאפשרו לממש אותה. נשמע לכם אגדה או חלום? גם לנו. זו הסיבה שכל כך רצינו לפגוש אותן...

אז ספרו לנו עליכן, משהו קטן כדי שנדע: גיל, מצב משפחתי, מקצוע:

מיכל: אותי די מכירים. מיכל חלמיש, מנהלת פיתוח בחברת "מיקרו פוקוס" (HP לשעבר), אימא לשלוש בנות מגניבות, גרה במזכרת בתיה ובודך כלל נמצאת מאחורי הבר במסיבות פורים.

מירי: מירי גרינבוים, עד לא מזמן מנהלת פרויקטים באותה חברה ממש, לאחרונה החלטתי לנסות את מזלי בלימודי רפואה.

אנחנו מראיינות אתכן בזכות "הקבוצה". ספרו לנו מהי "הקבוצה": איך הוקמה, כיצד התפתחה וכיצד היא פועלת.

מיכל: רעיון "הקבוצה" נולד לפני עשר שנים מתוך צורך אישי. רציתי לתרום סכום כסף, לא גדול במיוחד, והעדפתי שיימסר ישירות לאדם או משפחה שזקוקים לו מבלי לעבור במגוונים מיותרים. מכיוון שלא הכרתי מקום כזה התקשרתי ישירות למחלקת הרווחה של העיר הקרובה אליי, שבאותה תקופה הייתה אור יהודה (מיכל התגוררה במושב חמד לפני מזכרת בתיה), ושאלתי אם יש אפשרות להעביר תרומה כספית באופן ישיר לאדם שזקוק למשהו גדול והכרחי. העובדת הסוציאלית שענתה לי סיפרה שבדיוק יצאה מפגישה איתה אם חד-הורית שדוד השמש שלה התפוצץ לפני שלושה חודשים, והיא מקלחת את ילדיה במים קרים. זה נגע לליבי והחלטתי לנסות להשלים את הסכום החסר בעזרת כמה חברים. ההיענות הייתה מדהימה ומאוד מהירה.

מירי הייתה בין החברות הראשונות שהתלהבו מהרעיון, וביחד יצרנו קשר עם עובדות סוציאליות שהפנו אלינו מקרים נוספים. אחת לחודש הפצנו את המקרים ברשימת תפוצה שהלכה וגדלה. קראנו לה "קבוצת רכישה התנדבותית". כל פעם הצלחנו לעזור לאדם